

УДК 330.341.1

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГЛОБАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙНИХ МЕРЕЖ

Крамаренко А. В.

Аспірантка кафедри світового господарства та міжнародних економічних відносин Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Науковий керівник: професор Філіпенко А. С.

Анотація. *Сучасний розвиток міжнародних економічних процесів неможливо уявити без втручання інноваційної діяльності. Формування потреб в економічному розвитку сприяли появі технологічних винаходів та розробок, щоб підвищити конкурентноспроможність організації чи держав. На початку 90-тих років поряд з розвитком веб простору почали з'являтися такі мережі, що спромоглися подолати територіальний бар'єр та створити єдину глобальну інноваційну мережу. Глобальна інноваційна мережа це конкурентна перевага, напрям росту акціонерної вартості і важливий фактор у досягненні стратегічних цілей. Для розуміння способу функціонування та існування мережі інновацій в тому чи іншому географічному виміру, слід розглянути такі глобальні доповіді провідних економічних інститутів та організації як «Глобальний інноваційний індекс 2013», «Глобальна інновація 1000». В першій доповіді зазначені данні інноваційної діяльності країн світу та їх рейтинг згідно різних показників R&D сектору. Доповідь «Глобальна інновація 1000» подає інформацію щодо інноваційного розвитку компаній та більш детально розглядає цифрові інструменти впливу на інноваційний розвиток компаній. Сучасний розвиток компаній та організацій вже неможливо уявити без створення інноваційної мережі глобального характеру так, як постійна інноваційна діяльність потребує швидкого реагування та нових ресурсів. Відповідно, поширюючись глобально постає питання приналежності до національної і регіональної інновації і створенню великого кола дискусій.*

Ключові слова: *глобальна інноваційна мережа, інновації, R&D, конкурентноспроможність, національна інновація, регіональна інновація, глобальний інноваційний індекс, глобальна інновація, азіатсько-тихоокеанська інноваційна мережа, інформаційно-комунікаційна технологія.*

Постановка проблеми. Становлення майбутнього економічного розвитку неможливе без урахування інноваційного фактора розвитку економіки. Ще з початку 90-х років науковий світ почав усвідомлювати феномен інноваційної та технологічної глобалізації і відповідно в міжнародному економічному розвитку відбувалися значні зрушення, що потребували відповідного регулювання. Можна сміливо стверджувати, що саме з 90-х років, років глобалізації і розпочався «низький старт» інноваційного розвитку. Непередбачувальний масштаб спричинив зростання міжнародної економічної конкуренції і як наслідок розподілення темпів розвитку країн за технологічним зростанням.

Мета статті – проаналізувати основні складові поняття «глобальні інноваційні мережі» та шляхи концептуалізації інновацій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Інноваційний розвиток спочатку розгорнувся в таких країнах як США, Німеччина, Велика Британія, Японія та Франція, які почали вкладати великі інвестиції саме в сектор технологічного розвитку. Ці процеси досліджує англійський економіст Кріс Фрімен [1, с. 5].

Основні результати дослідження. Важливе значення в цих процесах займає міжнародне застосування технологій, створених в окремих країнах. Та саме цей аспект розповсюдження інновацій лідирує в якості фактору дифузії нових технологій.

Для визначення глобальних інноваційних мереж слід повернутись до розуміння того, що під інновацією ми сприймаємо фазу впровадження новацій, а під новацією ми розуміємо щось нове, споріднене з поняттям винаходу тому, що в процесі від новації до факту перетворення в інновацію повинен пройти час.

Інноваційна діяльність має перш за все творчий характер і відповідно погано поєднується з жорсткою регламентацією робіт і важко узгоджується з організаційною структурою. Слід згадати феномен дифузії, завдяки якому інновація шляхом розповсюдження отримує нові ринки, нових споживачів і нові сфери застосування.

Інноваційна мережа – це сукупність різних сфер діяльності (відділи розробки, сфера маркетингу, інноваційний блок, технічне забезпечення) в рамках організації або за її межами, якщо казати про клієнтів, партнерів та постачальників. Інновація ніколи не стоїть на місці, вона завжди потребує розвитку і збереження мережі, як відкритою та здатною до співробітництва одиниці є важливим, але це не легке завдання, враховуючи складність відносин, різницю мотивацій та цілей. Основна ідея інновацій в існуючих глобальних мережах це підтримання ефективного співробітництва з усіма, хто може допомогти у прагненні до створення нової та ефективної інновації.

Підтримання функціонування мережі, яка діє всередині організації та за її межами, потребує розвитку та підтримання цієї мережі як відкритої системи та потужності, що співпрацює є нелегким завданням, враховуючи всі складності взаємовідносин та різницю мотивацій та цілей. Підтримання ефективної співпраці всередині компанії та з її клієнтами, постачальниками, консультантами та всіма, хто здатний допомогти компанії у прагненні до інновації, складає ключову компетентність інноваційної мережі.

Прикладом глобальних інноваційних мереж може бути Азіатсько-Тихоокеанська інноваційна мережа, що була сформована в січні 2010 року для створення потужної науково-практичної бази для розвитку інноваційної діяльності. АТІМ постійно є організатором семінарів, лекцій та конференцій, спрямованих на інноваційну діяльність регіону і щорічно проводить збори членів АТІМ. Одним із заставників є професор Реіко Аокі, досліджуючий економіку Європи та Росії, університет Хітотсубаши (Японія). Наступна конференція в рамках Азіатсько-Тихоокеанської інноваційної мережі відбудеться 27, 28 та 29 листопада 2014 року в Сіднеї, the University of Technology.

Наступним прикладом слід зазначити Наукову Інноваційну Мережу Великої Британії. Інноваційний сектор Великої Британії займає друге місце після США за науковою досконалістю та вважається найпродуктивнішою серед всіх членів G8. Нові розробки та знання розвиваються дуже швидко та розповсюджуються через мережу міжнародної співпраці. Це дає можливості для роботи з найкращими матеріалами, для обміну студентами та науковцями та доступу до широкого спектру міжнародних можливостей. [7, с. 5]

Основна причина використання інноваційної мережі це використання дослідних центрів та лабораторій за кордоном, в країнах з великими та зростаючими економічними ринками. Також глобальна інноваційна мережа дає можливість дослідникам та інженерам чи будь-яким співробітникам організації мати доступ до інших видів діяльності організації.

Важливим елементом ГІМ є постачальники та клієнти, хоч теоретично дослідні центри та наукові університети є важливою складовою творення інновацій в мережі, але практично вони займають лише маленьку частину в інноваційній співпраці.

Говорячи про співпрацю в рамках ГІМ слід зазначити, що є тенденція гео-політичного підбора партнера та учасника співпраці. Організації частіше обирають в партнери тих, хто географічно ближчий та політично стабільний. А якщо організація обирає в партнери віддалену фірму чи представника, то вона частіше дуже зацікавлена саме можливостями ринку сбуту чи професійними якостями саме віддалених представників.

В ГІМ швидкий інноваційний розвиток прослідковується не лише в технологіях виробництва, а й у сфері послуг однаково. Сфери хімічної та медичної промисловості лідирують в процесі впровадження інноваційних технологій.

Сфера інформаційно-комунікаційних технологій не стоїть на місці в інноваційному розвитку. Постійний моніторинг модернізації підприємств дозволяє виявити недоліки на шляху підвищення конкурентоздатності підприємств. Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій вважається ключовим фактором управління інноваційним розвитком організацій чи підприємств.

Деякі організації використовують глобальні інноваційні мережі на свою користь для отримання нових ідей та створення команд для нових винаходів.

Але є такі випадки коли організація не має чіткого розуміння яка саме глобальна інноваційна мережа їй потрібна в такому випадку організація налічує велику кількість мереж з великими експлуатаційними витратами та низьким прибутком.

Глобальні інноваційні мережі дуже впливають на національні та регіональні інноваційні системи. Національна інноваційна система це сукупність суб'єктів та інститутів, діяльність яких націлена на підтримку та розвиток інноваційної діяльності в країні, а регіональна інноваційна система розглядається як інтегральна системна характеристика стану, умов і особливостей розвитку інноваційної діяльності в тому чи іншому регіоні, його інноваційного статусу, при цьому сам регіон з однаковим успіхом може бути як донором, так і як реципієнтом наукових результатів та інновацій.

Новостворена мережа мультинаціональної корпорації створює безкордонні «вузли» з національними чи регіональними інноваційними системами. Мультинаціональні корпорації працюючи над новою інноваційною мережею, формують нові кластери та індустріальні райони в різних частинах якої-небудь країни, що дозволяє їм розвивати локалізований розвиток інновацій. Тому вважається, що нові технології та наукові розробки в наш час не коректно вважати національною приналежністю. Але якщо пригадати 1990-ті роки, коли Інтернет ще розвивався як загальне явище і про інновації говорили не так багато, на теренах США вже існували суперечності щодо розуміння власності інновацій. Професор політекономії Роберт Рейх та американський економіст Лаура Тайсон сперечались чи вважати вироблену інновацію національним здобутком. Думка Рейха була про те, що національність не має великого значення при інноваційній діяльності, багато американських корпорацій наймає іноземних працівників [4, с. 80]. А Тайсон наголошувала на тому, що для країни походження інноватора це велика втрата, якщо ця людина вивезе свої інтелектуальні здобутки за кордон [5, с. 40].

Повертаючись до сьогодення, на ринку компаній с розвиненою глобальною інноваційною мережею простежується декілька варіантів національної інноваційної ситуації згідно думки Тайсон. Наприклад, всім відома корпорація «Apple» маюча за мету охопити своїми технологіями увесь світ, але корпоративна політика передбачає надання робочих місць лише фахівцям в галузі інновацій з американським громадянством. Так, корпорація

не відмовляється від фактів, що вся продукція виробляється в інших країнах, але інноваційними геніями згідно вимогам повинні бути лише американці. Ще одна корпорація-ветеран Nokia з самого початку свого становлення притримувалась правила, що працівниками компанії повинні бути лише фіни. Це подеякі випадки національної інноваційної думки коли компанії таким чином оголошують національну ідею формату «ми не вони».

Будь які компанії, що мають розгалужену глобальну інноваційну мережу першочергово ставлять собі на мету отримання прибутку та скорочення витрат на виробництво. Глобальна інноваційна мережа дає змогу знайти найбільш вигідні ринки збуту та умови виробництва для майбутньої продукції.

Важливою основою глобальної інноваційної мережі є концепція інноваційної платформи. Інноваційна платформа надає необхідний для створення мережі каркас.

Інноваційні платформи – це організаційні одиниці мереж, що створені всередині компанії, які направляють ресурси до конкретних галузей інновацій. Для виконання інноваційних функцій, ресурси направлені на ділові операції, не можуть бути видокремлені від цих обов'язків. А говорячи про ресурси, що виділяються на інновацію, яка є ізольована від реалій операцій, фінансів та ринків, не можуть виробляти цінні інновації ефективно. Інноваційна платформа дозволяє організації сумісно використовувати ресурси для інновацій та операцій, а інноваційні мережі надають канали для спілкування та співробітництва.

Інтеграція інновацій в глобальний ринок та створення мережі всередині та поза межами організації потребує створення інноваційних платформ, які фокусуються на сфері конкуренції. Інноваційні платформи виходять поза рамки організацій тому, що включають в себе мережі людей всередині і поза організацій, які мають необхідні знання та навички в сфері функціонування платформи, уособлюючи розуміння клієнтів, технічні знання.

Такі компанії, як «Coca-Cola», «Dupont», «Canon» використовують інноваційну платформу для розрахунку правельних ресурсів в компанії та за її межами та для перетворення інновації в невід'ємну частину бізнесу не порушуючи загальну організацію [9, с. 20].

Повертаючись до вже зазначеного твердження, що інновації утотожують з творчим процесом, важливо зазначити, що для функціонування глобальної інноваційної мережі недостатньо лише найняти та спонсорувати творчих особистостей. Для створення стійкої інноваційної переваги необхідно створити інноваційні платформи та взагалі мережі всередині індивідумів, де б обрані особистості з новаторським підходом могли б ділитись ідеями один з одним, бути керованими та мати здатність до росту. А корегування та нагляд за побудовою глобальних інноваційних мереж та інноваційних платформ для диференціації найкращих з них та управління внутріорганізаційними «талантами» покладається на правління організації.

Побудова глобальних інноваційних мереж широко використовує така компанія як «Johnson&Johnson», частково від того, що ця компанія дуже децентралізована. Після придбання «ALZA» компанією «J&J», першозазначена навчилася бути учасником мережі всередині «J&J» завдяки своїм знанням та практичному досвіду платформ, що випускають медикаменти для створення інновацій з низькими операційними витратами.

Однією з аспектів глобальних інноваційних мереж є інновації саме в програмному забезпеченні, які є важливою складовою сектору R&D. Під інновацією програмного забезпечення слід розуміти процес розвитку нових продуктів програмного забезпечення, сервісів або процес покращення в попередніх версіях та процес виходу нових продуктів інновації на існуючі ринки або створення нових ринків.

Створення інновацій програмного забезпечення частіше спонукають потреби користувачів та їх очікування тому дуже часто при створенні нових продуктів організація потребує проведення опитувань та фокус груп для розуміння потреб користувачів та їх реакції. Мультинаціональні корпорації поширюють розвиток сфери R&D, щоб скористатися ресурсом глобальних технологій.

С 2007 року BOIB сумісно з INSEAD та Johnson Cornell University складається звіт «Глобальний інноваційний індекс» країн всього світу, де відбувається інноваційна діяльність. За останні декілька років такі країни, як Швейцарія, Швеція, Канада та Велика Британія займають свої топові позиції в рейтингу непошадно, але й є країни які в 2013 році вийшли в цей рейтинг вперше [10, с. 5].

Глобальний інноваційний індекс (The Global Innovation Index) – це глобальне дослідження і супроводжуючий його рейтинг країн світу за показником рівня розвитку інновацій.

Глобальний індекс інновацій складається з 80 різних змінних, які детально характеризують інноваційний розвиток країн світу, що знаходяться на різних рівнях економічного розвитку. Автори дослідження вважають, що успішність економіки пов'язана, як з наявністю інноваційного потенціалу, так і умов для його втілення. При цьому Індекс розраховується як зважена сума оцінок двох груп показників:

1. Наявні ресурси та умови для проведення інновацій (Innovation Input):
2. Інститути;
3. Людський капітал та дослідження;
4. Інфраструктура;
5. Розвиток внутрішнього ринку;
6. Розвиток бізнесу.
7. Досягнуті практичні результати здійснення інновацій (Innovation Output):
8. Розвиток технологій та економіки знань;
9. Результати креативної діяльності.

Таким чином, підсумковий Індекс являє собою співвідношення витрат і ефекту, що дозволяє об'єктивно оцінити ефективність зусиль з розвитку інновацій в тій чи іншій країні.

Взято до розгляду ще один звіт – «Глобальні інновації 1000» це доповідь видана взимку 2013, «Booz&Company». Доповідь досліджує шлях інновацій від бажання споживачів до вироблення продукту чи послуги. Цей шлях формується за рахунок використання цифрових інструментів, кожного року прослідковується зростання інвестицій в сферу R&D компаній. В 2013 році цей приріст склав 5,8% і перевищив всі сподівання (наприклад у 2010 році становив 2,5%).

До компанії, які потребують постійного вдосконалення та розвиненої структури інноваційних мереж відносяться фармакологічні компанії, медичні та косметологічні компанії, машинобудівні компанії та компанії з розробки програмного забезпечення та електроніки наведені в табл. 1 (стор 166).

Таблиця 1.
Топ компаній за витратами на інновації

2013	2012	Компанія	Витрати в \$ млрд 2013 р.	Різниця з 2012	Країна засновник	Індустрія
1	11	Volkswagen	11.4	22.4	Європа	Машино-будування
2	6	Samsung	10.4	15.6	Південна Корея	Електроніка
3	3	Roche Holding	10.2	14.7	Європа	Охорона здоров'я
4	8	Intel	10.1	21.5	Північна Америка	Електроніка
5	5	Microsoft	9.8	8.5	Північна Америка	Програмне забезпечення
6	1	Toyota	9.8	3.5	Японія	Машино-будування
7	2	Novartis	9.3	-2.6	Європа	Охорона здоров'я
8	7	Merck	8.2	-3.5	Північна Америка	Охорона здоров'я
9	4	Pfizer	7.9	-13.3	Північна Америка	Охорона здоров'я
10	12	Johnson&Johnson	7.7	1.6	Північна Америка	Охорона здоров'я
11	9	General Motors	7.4	-9.3	Північна Америка	Машино-будування

Джерело: Bloomberg data, Capital IQ, Booz & Company.

Інновація може бути асоційована з результативною діяльністю R&D, інтенсивність якої пов'язана з широкоформатністю економічних умов та специфічністю наукової політики. Однак деякі випадки інновації не можуть пропорційально відноситись до нової розробки так, як всі зусилля фокусуються на модернізації та покращенні вже існуючого винаходу [8, с. 53].

Висновки. Глобальні інноваційні мережі співіснують за рахунок програмного забезпечення, чи то платформи в інтернет мережі. Технологічний розвиток відбувається в інноваційно-комунікаційній технології, за рахунок чого збільшується попит на глобальному рівні діяльності в галузі програмного забезпечення. Інформаційно-комунікаційна технологія вплинула на розвиток програмного забезпечення:

- ІКТ стала постійним супроводжуючим фактором життя людей
- Мобільність та можливості ІКТ стають все більш глобальними
- В деяких місцях програмне забезпечення переформовується з продукту у сервіс.
- Нелегальна діяльність та шахрайство переходить у простір онлайн
- Серед користувачів спостерігається зниження чутливості ризику.

Дуже важливим фактором розвитку глобальних інноваційних мереж є врахування зовнішніх факторів навколишнього середовища – природа інтелектуального режиму власності, технічні стандарти, правові та регулятивні вимоги, все це впливає на здатність компанії оптимізувати процеси на користь інновації. Щодо винаходів створених в процесі діяльності глобальних економічних мереж, то все вони підлягають захисту правом інтелектуальної власності і як будь які інші суб'єкти інтелектуальної власності є вразливими до повторювання.

Глобальна інноваційна мережа є поєднуючим ланцюгом національної та регіональної інноваційної системи та її формування спрямовано на розвиток сектору R&D, отримання нових знань та поєднання кращих винаходів під «одним дахом».

Список використаної літератури

1. Кріс Фріман. Історична перспектива національних інноваційних систем. / Фріман К. // Cambridge Journal of Economics. – 1995. – 19. – с. 5-24.

2. Відкриті глобальні інноваційні мережі. [Електронний ресурс]. // OECD публішинг. – Франція. – 2008. – Режим доступу: <http://www.oecd.org/sti/inno/41446671.pdf>.
3. Марине Фалізе. Мережевий підхід до стрімкої інернаціоналізації міжнародних компаній та модифікованих міжнародних компаній: випадок ГІМ. / Фалізе Марине, Регіз Коурдерой. // Louvain School of Management. – листопад 2011. – ESCP Europe Paris. – 33 с.
4. Райх Роберт. Хто вони? / Роберт Бернارد Райх // Harvard Business Review. – 1991. – березень-квітень. – 77-88 с.
5. Лаура Тайсон. Вони не ми: Чому американська власність є важливою? / Лаура Тайсон // American Prospect. – 1991. – грудень-січень. – 37-49 с.
6. Азійсько-Тихоокеанська інноваційна мережа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ap-in.org>.
7. Звіт Великої Британії з наукових та інноваційних мереж. Інновації це Велика Британія. // видавництво наукової та інноваційної мережі Великої Британії. – Велика Британія. – Лондон. – 2013. – 19 с.
8. Дуглас Ліппольдт. Інновації в секторі програмного забезпечення. / Дуглас Ліппольдт, Петр Струзовскі // OECD публішинг. – 2009. – Франція. – 185 с.
9. Тони Давила. Работающая инновация. / Тони Давила, Марк Дж. Эпштейн, Роберт Шелтон // Wharton School Publishing. – перевод Зоря О. И. – 2007. – Баланс Бизнес Бук. – Днепропетровск. – 288 стр.
10. Соумітра Дута. Глобальний інноваційний індекс: Локальна динаміка інновацій. / Соумітра Дута, Франціс Карі, Бруно Ланвін. // Cornell University press. – 2013. – INSEAD, WIPO. – Женева. – Ithaca and Fontainebleau. – 400 с.
11. Барі Джарузельські. Глобальна інновація 1000: Направлення цифрового майбутнього. / Барі Джарузельські, Джон Лоель, Річард Холман. // Booz&Co публішинг. – грудень 2013. – New-York. – 45 с.

MODERN TRENDS IN GLOBAL INNOVATION NETWORKS DEVELOPMENT

Kramarenko A. V.

Post-graduate student of world economy and international economic relations department of the Institute of International Relations of Kyiv National Taras Shevchenko University.

Scientific supervisor: professor Filipenko A. S.

Abstract. *Modern development of international economic processes is impossible to imagine without the intervention of innovation activity. The formation of the needs for economic development contributed to the emergence of technological inventions and developments, to increase the competitiveness of organizations or countries. In the beginning of 90th, along with the development of web space sprang networks, that were able to overcome territorial barrier and to create a single global innovation network. Global innovation network is a competitive advantage, growth of shareholder value and an important factor in achieving strategic goals. To understand the way of functioning and existence of the innovation network in a particular geographical dimension, you should consider the following global reports of leading economic institutes and organizations as «Global innovation index 2013», «The global innovation 1000». First report describes the innovation activity of the countries and their rankings due to the various indicators of R&D sector. The report «global innovation 1000» is information concerning the innovative development of companies and contains more details about digital tools of influence on the innovation development of companies. Modern development of companies and or-*

ganizations is already impossible to imagine without creating global innovation network because of constant innovation activity that requires quick reaction and new resources. Accordingly, spreading globally question arises about belonging to national and regional innovation and the creation of a wide range of discussions.

Key words: *Global innovation network, innovation, R&D, competitiveness, national innovation, regional innovation, global innovation index, global, innovation, Asia-Pacific innovation network, information and communication technology.*

Referances

1. Chris Freeman. The National system of innovation in historical perspective. / Freeman C. // Cambridge Journal of Economics. – 1995. – 19. – P. 5-24.
2. Open Global Innovation Network. [Electronic resource]. / OECD publishing. – 2008. – France. – 14 pages. – Rezhym dostupu: <http://www.oecd.org/sti/inno/41446671.pdf>.
3. Marine Falize. The network approach to rapid internationalization among Born-Global and Born-again Global firms: The case of the GII. / Marine Falize, Regis Coeurderoy. // Louvain School of Management. – november 2012. – ESCP Europe. – Paris. – 33 p.
4. Reich R.B. Who is them? / Robert Bernard Reich // Harvard Business Review. – 1991. – march-april. – 77-88 p.
5. Tyson Laura. They are not us: Why American ownership still matters? / Laura Tyson // American Prospect. – 1991. – winter. – 37-49 p.
6. Asia Pacific Innovation Network. [Electronic resource]. // Asia Pacific Innovation Network. – 2014. – Asia pacific region. – Rezhym dostupu: <http://ap-in.org>.
7. UK Science and innovation network report. Inovation is Great Britain. // UK science and innovation network publishing. – UK. – 2013. – 19 p.
8. Douglas Lippoldt. Innovation in the Software Sector. / Douglas Lippoldt, Piotr Stryszowski. // OECD. – 2009. – France. – 185 p.
9. Tony Davila. Rabotashaya innovaciya. / Tony Davila, Mark Jr. Appshtein, Robert Shelton. // Wharton School Publishing. – perevod Zorya O. – 2007. – Balans Business Book. – Dnepropetrovsk. – 288 s.
10. Soumitra Dutta. The Global Innovation Index 2013: The Local Dynamics of Innovation. / Soumitra Dutta, Francis Gurry, Bruno lanvin. // Cornell University press. – 2013. – INSEAD and WIPO. – Geneva. – Ithaca and Fontainebleau. – 400 p.
11. Barry Jaruzelski. The Global Innovation 1000: Navigating the digital future. / Barry Jaruzelski, John Loehl, Richard Holman. // Booz&Co publishing. – Winter 2013. – New-York. – 45 p.

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ГЛОБАЛЬНЫХ ИННОВАЦИОННЫХ СЕТЕЙ

Крамаренко А. В.

Аспирантка кафедры мирового хозяйства и международных экономических отношений Института международных отношений Киевского национального университета имени Тараса Шевченко.

Научный руководитель: профессор Филипенко А. С.

Аннотация. *Современное развитие международных экономических процессов невозможно представить без вмешательства инновационной деятельности. Формирование потребностей в экономическом развитии способствовали появлению технологических изобретений и разработок, чтобы повысить конкурентоспособность организаций или государств. В начале 90-х годов наряду с развитием веб пространства начали появляться такие сети, что смогли преодолеть территориальный барьер и создать единую глобальную инновационную сеть. Глобальная инновационная сеть это конкурентное преимущество, направление роста акционерной стоимости и важен фактор в достижении стратегических целей. Для понимания способа функционирования и существования сети инноваций в том или ином географическом измерения, следует рассмотреть такие глобальные доклады ведущих экономических институтов и организации как «Глобальный*

инновационный индекс 2013», «Глобальная инновация 1000». В первом докладе указаны данные инновационной деятельности стран мира и их рейтинг включающий различных показателей R&D сектора. Доклад «Глобальная инновация 1000» представляет информацию относительно инновационного развития компаний и более детально рассматривает цифровые инструменты влияния на инновационное развитие компаний. Современное развитие компаний и организаций уже невозможно представить без создания инновационной сети глобального характера так, как постоянная инновационная деятельность требует быстрого реагирования и новых ресурсов. Соответственно, расширяясь глобально встает вопрос принадлежности к национальной и региональной инновации и созданию большого круга дискуссий.

Ключевые слова: Глобальная инновационная сеть, инновации, R&D, конкурентоспособность, национальная инновация, региональная инновация, глобальный инновационный индекс, глобальная инновация, азиатско-тихоокеанская инновационная сеть, информационно-коммуникационная технология.